

Čís. 9273.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Podpis výstavců (na směnce vlastní) musí býti pod textem základní směšky, nesmí býti před kontextem nebo po stranách kontextu nebo napříč kontextu nebo v kontextu. Nestačí ani podpis v akceptu nebo v avalu, aniž jméno výstavce v jeho adrese.

(Rozh. ze dne 12. října 1929, Rv I 1381/29.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu namítl žalovaný vydatel mimo jiné, že zažalovaná směška neobsahuje jeho podpisu jako výstavce, takže není směnečně zavázán. Procesní soud první stolice směnečný platební příkaz zrušil, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvod y: Spor jde o to, zdali směška, na jejímž základě jest žalováno, jest platnou čili nic. Prvý soud zcela správně zjistil, že směška byla žalobcem pod textem směšky podepsána, kdežto žalovaný podepsal směšku jen stranou na místě příjemce, že adresa žalovaného jest psána pod textem na místě, kde bývá adresa směnečníka, že směška obsahovala slova: »an die Ordre Herrn Ferd. B. zahle ich« a dále, že podpis Ferd. B. byl na směnce přeškrtnut. Proti tomuto zjištění prvního soudu odvolatel nic nevytýká. Správně usoudil první soud, že jde tu o kombinaci formy směšky cizí a formy směšky vlastní, jejíž následkem jest neplatnost směšky. Avšak: jako směška vlastní jest sporná směška neplatnou, poněvadž schází podpis výstavců (§ 104 čís. 5 sm. zák.). Adresu: »Herrn Josef P., Kaufmann in A.« třebas rukou příjemcovou psanou nelze považovati za podpis výstavců. Podpis výstavců musí se místně jeviti jako skoncování písemného projevu, podpis musí býti pod textem základní směšky, nesmí býti na př. před kontextem nebo po stranách kontextu nebo napříč kontextu, jako v souzeném případě. Vývody, kterými se odvolatel snaží prokázati, že sporná směška jest platnou směškou vlastní, nejsou s to přesvědčiti soud o jejich pravdivosti, vzhledem k jasným a nesporným skutečnostem, zjištěným prvním soudem, které prokazují, že směška, které schází podpis výstavců, jest neplatnou a že ani podpis žalovaného napříč kontextu ani rukou žalovaného psaná adresa scházející podpis výstavců nemohou nahraditi. Prvý soud po právní stránce posoudil zcela správně nejen ohledně platnosti sporné směšky, nýbrž i v tom smyslu, že uvedl, že ježto obecnoprávní závazek k plnění z neplatné směšky žalovanému nemohl vzejíti, nemohl soud ani ve smyslu § 554 c. ř. s. postupovati. Odvolává-li se odvolatel v tomto směru na § 89 sm. zák., jest to bezvýznamným, poněvadž tento § předpokládá platný závazek směnečný a tu jde o směšku hned původně neplatnou. Rozhodným jest jen, zda sporná směška jest formálně platnou, a pro spor jest nerozhodným, jak si strany počínaly při vystavení a odevzdání směšky, ana směška jest neplatnou.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud posoudil věc po právní stránce úplně správně, dospěv k úsudku, že zažalovaná směnka jest neplatná, poněvadž schází na ní podpis výstavců (§ 104 čís. 5 směn. zák.). Jest sice správné, že směnečný zákon mluví také o podpisu směnečníka (§ 19) a o podpisu indosanta (§ 10), aniž by se vyžadovalo, by tyto podpisy byly pod kontextem směnky. Avšak z uvedených zákonných ustanovení plyne, že pro závazek příjemce a indosanta není vůbec zapotřebí příslušné zavazovací doložky, nýbrž že stačí jejich podpis a to kdekoliv na líci, pokud se týče na rubu směnky. Pro směnečný závazek výstavců jest však zapotřebí předepsaného písemného směnečného prohlášení a jeho podpis musí býti místním ukončením tohoto projevu, tudíž podpis jeho musí býti pod textem směnky, nesmí býti na př. před kontextem nebo po stranách kontextu nebo napříč kontextu nebo v kontextu. Nestačí ani podpis v akceptu nebo v avalu (viz Dr. F. Rouček, Právo směnečné bod 59). Z tohoto důvodu nelze ani jméno žalovaného, nacházející se v jeho adrese, považovati za podpis, jak již odvolací soud správně vystihl.

Čís. 9274.

Toho, kdo podepsal směnku výslovně jako rukojmí, nelze považovati za výstavce, třebaže podepsal směnku i na rubu jako první indosant.

(Rozh. ze dne 12. října 1929, Rv I 1390/29.)

Směnečný platební příkaz proti Emilu J-ovi a Josefu Sch-ovi procesní soud první stolice k námitkám žalovaných zrušil. D ů v o d y: Námitkám žalovaných nebylo lze upříti oprávněnost. Neboť na spornou směnku jest pohlížeti jako na směnku cizí. Jako taková musela by podle § 3 směn. zák. jako nezbytnou součást podle čís. 5 obsahovati podpis výstavců (trasantův). Tento podpis však na směnce chybí, neboť: ani Emil J., který slovem »angenommen« označil se jako akceptant, ani Josef Sch., který se výslovně podepsal jako rukojmí, a tím méně na zadní straně podepsaný Otto F. B. nemůže býti pokládán za výstavce. Směnce chyběla tudíž podstatná náležitost a nutno ji pokládati za neplatnou. Ježto tedy ze směnky nevzešla směnečná práva, nemohla předáním směnky žalobci býti na něho přenesena. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Okolnost, že jméno Josefa Sch-a, jenž jest na přední straně směnky výslovně jako rukojmí — als Bürge — pod podpisem akceptanta podepsán, ale také na rubopisu přichází, jako by se o indosanta jednalo, nemůže býti dokladem pro to, že týž jest také trasantem směnky, neboť nemělo by účelu, by trasant připojoval ku svému jménu »als Bürge«, když na první straně směnky vůbec nikdo jako trasant není uveden. Právě ta okolnost, že výstavce